

עפ"ת 16742/12/14 - כהן איל עמנואל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

01 פברואר 2015

עפ"ת 16742-12-14 כהן איל עמנואל נ'
מדינת ישראל

לפני כב' השופטת דבורה עטר

כהן איל עמנואל

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

ב"כ המערער עו"ד שי שדלצקי

ב"כ המשיבה עו"ד אורלי שרגנהיים

המערער בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

1. בפני ערעור על החלטת בית משפט לתעבורה מרכז בתיק תת"ע 7515/10/14 (כב' השופט צימרמן), לדחות את בקשה המערער לביטול פס"ד, שניתן בהעדרו, במסגרתו הורשע בעבירה של עקיפה מסוכנות בדרך לא פנויה ונגזר דינו לקנס ופסילה.
2. ב"כ המערער טען כי שגה בית משפט קמא בכך שלא דן בטענות המערער לביטול פס"ד לגופן, שכן סבר כי ניתנה החלטה קודמת בהקשר זה בעוד שהבקשה נשוא ההחלטה הקודמת עסקה רק בעיכוב ביצוע פס"ד, ולא לביטולו.

הוסיף וטען ב"כ המערער כי אי התייצבות המערער נבעה מחמת טעות שכן סבר שההליכים המשפטיים נגדו יסתיימו עם תום הליך השימוע במהלכו נמנע קצין המשטרה מלהשית עליו פסילה מנהלית.

כן טען ב"כ המערער באשר לעיוות הדין שנגרם למערער, שכן עומדת להגנתו העובדה כי בעת הרלוונטית ארע אירוע של פיגוע, שיצר מהומה במקום, ואף לאור כלל גרסאותיו שהובאו על ידי ב"כ המשיבה וביתר שאת בעת שעלה כי השוטר שאכפה לכאורה את ביצוע העבירה, הייתה מעורבת בעצמה באירוע בו בוצעה לכאורה.

ב"כ המערער עתר לבית המשפט לקבל את הערעור והכל כמפורט בטיעונו דלעיל.

3. ב"כ המשיבה מנגד טענה כי לא התקיים ולו אחד מהתנאים בגינם ייעתר בית המשפט לבקשה לביטול פס"ד שניתן בהעדר. בהקשר לכך ציינה כי הטעם שהעלה ב"כ המערער באשר לנסיבות אי התייצבות, נדחה במפורש בפס"ד איטליא.

עוד לדבריה אף לא קם חשש לעיוות דין, לנוכח השוני בגרסאותיו של המערער, החל מזו הספונטנית בעת ביצוע העבירה לכאורה, עובר לגרסתו בשימוע וכלה בגרסתו כפי שעלתה בבקשה לביטול פס"ד.

ב"כ המשיבה עתרה לבית המשפט לדחות את הערעור כמפורט בטיעוניה דלעיל.

4. ברשות ע"פ 9142/01 ואח', סוריאי איטליא ואח', קבע בית המשפט העליון את המתווה בבוא בבית המשפט לדון בבקשה לביטול פס"ד שניתן בהעדר, לאור תכליתו של סעיף 240 לחז"פ שהינו ייעול ההליך הפלילי ומתן אפשרות לשפוט נאשם הבוחר שלא להיות נוכח בעת הדיון, ולראות אותו כמי שמודה בעובדות כתב האישום, ולגזור את דינו בהעדרו.

נקבע כי על בית המשפט לבחון קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם לדין, וכן האם דרוש ביטול פס"ד כדי למנוע עיוות דין, תוך שמוטל הנטל על כתפי הנאשם שנשפט בהעדרו, להוכיח כי יש מקום להניע מחדש את גלגלי ההליך הפלילי ולעמוד בתנאים לביטול פס"ד.

5. אף אם אצא מנקודת הנחה כי בית משפט קמא לא דן בטענות לגופן, שכן סבר שנדונו במסגרת החלטה שניתנה בבקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין, אדון בהן עתה לגופן.

6. בענייננו באשר לנסיבות בגינן לא התייצב המערער להליך בבית משפט קמא, הוא טוען לטעות בתום לב, לאור הליכי השימוע בפני קצין משטרה במהלכם נמנע מלהשית עליו פסילה מנהלית.

אין חולק כי המערער זומן כדין בעת שנמסרה לידי הזמנה לדין וכתב אישום, להתייצבות ליום 6.11.14 בשעה 09:00.

בפס"ד איטליא, צוין כי טענה זהה לזו שטוען המערער בפני, הועלתה בפני בית משפט קמא בדיון נשוא רשות הערעור, ונמצאה כסתמית ומופרכת ובית המשפט העליון לא מצא עילה להתערב במסקנותיו של

בית המשפט המחוזי, אשר אישר את החלטת בית משפט קמא ונמצא כי המערער לא הציג סיבה מוצדקת בגינה לא התייצב למשפטו.

7. באשר לטענה החלופית של גרימת עיוות דין, נטען בהודעת הערעור, כי המערער כופר במיוחס לו, ויטען להגנתו כי באותו המקום והזמן בכביש 5 בסמוך לצומת אריאל, ארע אירוע ביטחוני, ושררה מהומה במקום.

8. מנסיבות המקרה שארע ביום 11.9.14, המפורטות בהזמנה לדין וכתב אישום, עלה לכאורה כי המערער נצפה כשהוא מבצע את העבירה על ידי שוטרת שנסעה בנתיב הנגדי, ואשר נאלצה לבלום בחוזקה ובפתאומיות ולסטות מהדרך לשול על מנת למנוע התנגשות חזיתית עם הנהג. עלה בנוסף כי ביצעה פניית פרסה והבחינה לנגד עיניה בביצוע עקיפה נוספת בקו הפרדה רצוף.

9. דברי המערער בתגובה לאמור, באו לידי ביטוי אף הם, בציינו "לא שמתי לב, אני כרגע בתקופה מטורפת, אני לא יודע איך להסביר לך, עברתי עכשיו טלטלה, לאחר שיחה עם אביב גפן".

עניין הפיגוע, לא בא לידי ביטוי באותו שלב כלל וכלל, ואף לא נשמעה כפירה מפורשת באשר למיוחס לו.

10. בעניינו של המערער נערך ביום 6.11.14 שימוע, והחלטה על פסילה מנהלית.

באותה העת ציין אומנם המערער באשר לחשד לפיגוע, ואולם טען "היה לפני ואחרי רכב פלסטיני, והודיעו לי שהיה חשד לפיגוע, אני לא נהג פרוע, התחלתי את העקיפה בקו מקווקו וחזרתי כאשר היה כנראה קו הפרדה רצוף". גרסה שיש בה לכאורה משום ראשית הודיה, לאור העובדה כי נדרשת יציאה לעקיפה בעת שניתן להשלימה בבטחה ובלא ביצוע עבירה.

11. בבקשה לביטול פס"ד שניתן בהעדר, ציין המערער בהקשר לפיגוע הדריסה, כי נלחץ וניסה ככל יכולתו לעזוב את מקום האירוע.

12. לאור סך כל האמור לעיל, אף לא עלה בידי המערער לעמוד בנטל להוכחה כי יהיה בהותרת פס"ד על כנו, משום גרימת עיוות דין.

13. לאור סך כל האמור לעיל, אני מורה על דחיית הערעור.

ניתנה והודעה היום י"ב שבט תשע"ה, 01/02/2015 במעמד הנוכחים.

דבורה עטר , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ביצועו של תשלום הקנס לא עוכב, והיה על המערער לשלמו במועדו, ומשלא עשה כן לא מצאתי להורות עתה על תשלום קרן הקנס.

באשר לעיכוב ביצוע הפסילה, לא נמצא טעם קונקרטי להיעתר לבקשה, ואני מורה כי יהיה על המערער להפקיד את רישיון הנהיגה שלו עד ליום 2.2.15 בשעה 16:00.

ניתנה והודעה היום י"ב שבט תשע"ה, 01/02/2015 במעמד הנוכחים.

דבורה עטר , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מתקופת הפסילה ינוכו הימים בהם הופקד רישיונו של המערער בעקבות הפסילה שהוטלה עליו בבימ"ש קמא, וזאת מיום 1.12.14 עד ליום 9.12.14 כמבוקש.

ניתנה והודעה היום י"ב שבט תשע"ה, 01/02/2015 במעמד הנוכחים.

דבורה עטר , שופטת

עמוד 4

